

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

Digitalisierung von Drucken des 16. Jahrhunderts

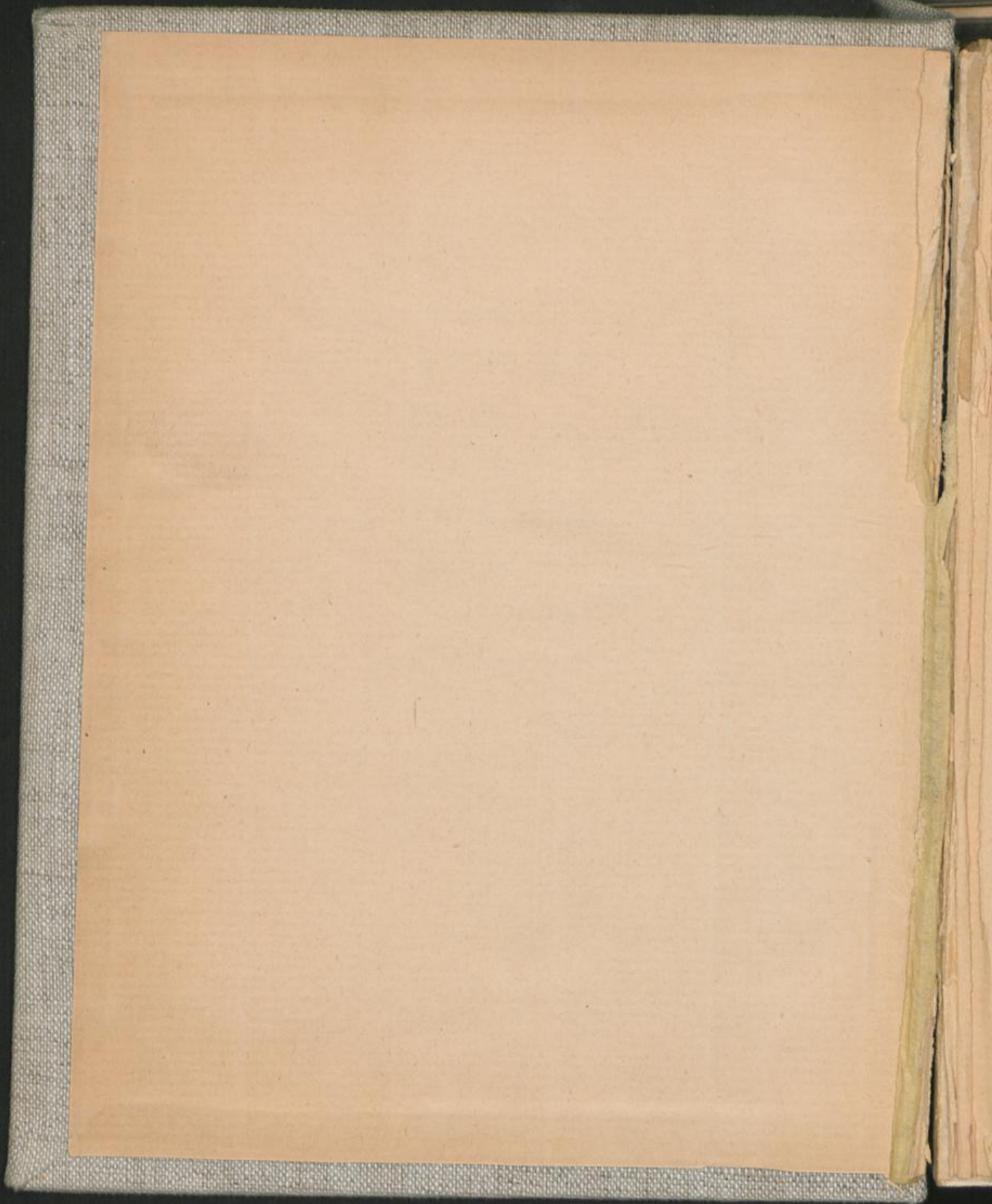
**Iusta || DOCTISSIMO, ORNA=||TISSIMO, VITAE
INCVLPATAE, MO-||rúmque integritate praestanti,
& in artibus ac lin-||guis ...**

Wittenberg, 1598

VD16 ZV 8813

urn:nbn:de:gbv:3:1-237239

^{XL}
Iusta ^{LXVII}

66

DOCTISSIMO, ORNA-
TISSIMO, VITÆ INCVLPATÆ, MO-
rūque integritate præstanti, & in artibus ac lin-
guis optimè versato viro,

DN. STEPHANO K. SIXOVIO, VNGA-
RO, IN CELEBERRIMAM VVITEBERGEN-
sium Academiam, augendorum studiorum causâ, Anno D. 1597,
die 14 Martii concedenti; Anno verò subsequente 1598, die 6.
Octobris, ad horam 11. meridianam, in Domino piè placidèque
obdormienti, ibidemq; in cœmeterio Templi, ut vocant, paro-
chialis, juxta tumulos reliquorum quatuor popu-
larium, olim demortuorum, 8. die Octobr.
honestè sepulto:

RECTORE ACADEMIÆ M. ANTONIO EVONYMO:
Seniore cœtus Vngarici, XLIX. BALTHASARE
G. MISCOLCINO:

Perfoluta ab

Amicis, & clarissimis viris.

*Quibus accesserunt versus Epitaphii, à clarissimo viro, M. FRIDERICO
TAUBMANNO, Poeta & Professore facti, atq; ipsi lapidi sepul-
chrali insculpti.*

Vnà

Cum Intimatione Magnifici Rectoris.

VVITEBERGÆ

Typis Simonis Gronenbergii.
M. D. XCVIII.

61

CARMEN FVNEBRE
IN OBITUM
STEPHANI SIXAI
VNGARI.

Ἦ.
 *Tſi Biſtoniis telis te terruit hoſtis:
Non tamen is vitam reſcidit enſe tu-
am.*
*Exanimis ſed mors, nullo exorabilis ævo,
Inſixit membris ſpicula lenta tuis:
Viribus exhaustus tandem illi ſuccubuiſti;
Mors, & dixiſti, me modò vicit iners.
Atropos immanis nam vitæ ſtamina rupit,
Moribus inſanis quæ populatur agros.
Parcere adhuc poteras juveni, fera triga ſororum,
Qui multos annos vivere dignus erat.
Sed quia ſic placuit, qui digerit omnia, lova:
Non fas eſt vitæ de brevitate queri.
Certum eſt, in cineres corpus mortale reſolvi,
Sed tamen æternus non erit iſte cinis.*

Balthazar G. Miſcolcſinus, *ſυμμοχθῆς ἡοῦ*
ſυμπατριῶτης triftis F.

 *Vem castis inimica seua Musis
Parca sub viridi solvit iuventa
SIXAI tumulto quiescit isto,
Pulchrum Pannonia decus iuventa,
Mores cuius erant pii, modesti,
Felix ingenium, tenens adiunguem,
Humana caput atque Christiana
Doctrina, fugiens vagos furores,
Quos fingunt homines nimis profani,
Contra Euangelium, sacras & artes.
Qui summo studio petebat isthuc,
Olim quo patriam iuvare posset,
Sano consilio, eruditione,
Exemplo melioris atque vita,
Hunc castis inimica seua Musis
Parca sub viridi solvit iuventa.*

Iohannes Iessenius à Iessen, Medicus E-
lectoralis, & Professor pub.

 *Vnere si, Manes, aliquo gaudetis amici,
Neve rogam pietas, officiūque gravat:
Has urna lacrymas ferimus, tumultūq; recenti
Purpureas circum spargimus ossa rosas.*

A 2

Salvete

*Salvete innocui cineres, quibus otia, tanto
Exscidio ereptis, grata tenere datum est.
Tuq³, superstes adhuc cælo, Mens inclyta, salve,
Intuitu felix alloquioq³ Dei.
Quam sacer ordo tenet mediam, Superumq³ Senatus
Potantem, è vivo fonte salutis aquam.
Iamque vale, cineriq³ tuo levis urna parentat,
Dumq³ mali capiant premia, dumq³ boni.*

*Georgius Thurius, sanctæ recordatio-
nis ergò, mæstus F.*

IV.

S*I mors æternus somnus, vel meta malorum
Ultima censetur, quî metuenda venit?
Non terret justos, lacrymarum valle sed ipsos
Transfert in rutili gaudia vera poli.
Sic etiam STEPHANVM, fuerant cui tempora lauru
Cincta Novenarum, sustulit ante diem.
Qui decus ut nostri fuerit cùm splendor & ingens
Pannoniæ: meritò spargimus imbre genas.
Dicimus & longo singultu hæc verba: quiescant
Tellure in facili molliter ossa viri.
Pulvere dum terræ Dominus clangore tubarum
Restituat veniens corpora casta piûm:
Et secum rapiens ad celsum hunc ducat olympum,
Æternâque bect prosperitate DEVS.*

*Stephanus P. Rivulinus, Vng. amico suo sin-
gulari, mæstus F.*

V.

Anima defuncti ad corpus suum.

Solvimur, ah, nimic, properant quia fata, dolore:
 Ergo, meum C O R P V S, pars mea chara, vale!
 At, licet in cineres redeas, reddenda parenti,
 Spes tamen est constans in bonitate Dei:
 Tempus erit, nam, quo rursus tibi jungar, & unà
 Conspectu Christi, colloquioque fruar.
 Te tamen interea sociorum cura reponet,
 Quisque vetent, Elegos, nomen obire, canet.

Petrus H. Zomberinus.

VI.

A Equè Libra dies anni diviserat, horas
 Quot dederat Phæbo, Cynthia totque tibi.
 Liquerat hæc eadem sine labe doloréque menses,
 Quot tulerant docto maxima damna viro.
 Tempus & id prudens distinxerat, urbe manendum
 Leucoreâ, quantum viderat antè Sophos.
 Hæc ita jam jñsto partiverat ordine Libra,
 Restabátque dies, quâ moriturus erat.
 Ergò lance suâ cum jam dispesceret equâ,
 Atropos ad STEPHANUM talia voce refert:
 Sat bene vixisti: libra hæc impleta dierum.
 En hûc, quò cælis tu potiare, veni.
 Dixerat: extemplò STEPHANUS vestigia pressit:
 Nos mæsti gelido condimus ossa solo.

Paulus B. Göncius.

A 3 E1

VII.

εἰ ποτὲ θεοῦ πατρὸς πάντων μάλ' ἐφίμειθ' εἰνά
 τοῖς γονέεσιν ἐοῖς ἡδὲ φίλοισι δοκῶ.
 ἢ διὰ πλὴν ἀρετῶν, χαλεπῶν πάντεσιν ἐῷσαρ,
 ἢ διὰ πλὴν σοφῶν, τῶν τ' ἀγάπῃς μεγάλων.
 ὦ ΣΤΕΦΑΝ' ὥσὺ ποῖς ἐτάροις πῖσοῖς πεποικῶσιν
 εἰνεκερ ἀμφοτέρων ὠκύμορος ὦ πέλεια.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σε θεὸς δώτῳ τῷ ζῆμ, τε θανῶν, τε
 ἔκκαλερ, οὐκ ἀρετῇ δ' ἡσυχάζωλε τέη.

Perrus P. Alvinci Enicdinus.

VIII.

Qualiter in viridi florentia lilia campo,
Purpureasq; hortis vere tepente rosas,
Cum valido Boreas veniens Aquilone boatu,
Insolito flores tempore sternit humi:
Sic quoq;, SIXOVINE, tuæ sub flore juventa
Occidis, & grandem spem rapis ante diem:
Tu poteras patriæ studiis succurrere rebus,
Et mala doctrinâ multa levare tuâ:
At Deus è cursu studiorum penè tuorum
Te rapit, & Patriæ donat honore tua.
Sed bene: nam mundus quibus hic solet esse molestus,
Eripuit curis te, statuitq; polo.
Nos quoq;, tam variis curarum fluctibus acti,
Flectimus ad superas candida vela domos:
Tu tamen interea cœlestia gaudia carpe,
Aeternumq; Deo concinente melos.

Ioannes P. Szentpeterinus.

IX.

Exemplo monet hic STEPHANVS ZIKZOVI-
VS omnes

Ingenio felix & pietate sacer.

Haud bene, quod liquidos nobis promittimus annos,

Cum semper curæ tristitiæque premant.

At quis enim non mille dolores, aut mala portet?

Sed venit his prima luce suprema dies.

Velle videmur, & in mediis conatibus ægri

Sistimur, & virtus altius ire nequit.

Nos rapit atra dies, & funere mergit acerbo:

Attramen æternus non erit ille sopor.

Sunt iterum nostræ reditura in corpora vires,

Membræque juncturis restituenda suis.

Demetrius Nadaſdinus.

Sequuntur epicedia Doctorum, Professo-
rum, & Magistrorum.

X.

*D*um populos alios, dum visitat externa regna,
Dumq; bonis studiis se sine fine dicat,

Frigida SIXAUM consumsit & abstulit hydrops,

Ne possit patria commoda ferre sua.

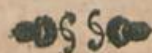
Sæpe die media marcescere gramina cernes,

Et pulcros flores falce secante premi.

Sævit

*Sævit in humanis rebus violentia mortis,
Vim rigidi fati flectere nemo potest.
Qui castis precibus se Christo tradere novit,
Fataq; qui patiens ferre scit, ille sapit.*

V Wolfgangus Franzius, S S. Theo-
logiæ D. & Historiarum Professor
publicus.

XI

TE KONIAM STEPHANUM puto beatum;
Quem quondam viridi statim juvenia
Abreptum voluere servituti
Immani & miseræ dicare Turcæ:
Cui nunc libero ab omnibus periclis
Turcas non opus est ut expavescas:
Et CHRISTUM, tibi qui tuendus antè
In verbo, speculo velut, dabatur,
Nunc coràm à facie intueris. Ergò
Te KONIAM STEPHANUM puto beatum:

Martinus Colerus
J. V. D.

Fallitur

XII.

Fallitur & fallit, vita qui credit inani,
 Inconstans, fallax, & breve vita bonum est.
 Sicut araneoli via, vita à limine surgit:
 Sicut araneoli tela repente cadit:
 Sic & amicitia mundi pars quanta fuisti,
 Nunc datur aethereo summa corona polo.
 Sic fuit in fatis. Ne tristia forte videres,
 Mortuus es. Reliquos multa pericla manent.
 Sic fuit in fatis. Ætas, STEPHANE, ista malorū est
 Ilias. heic veri vix data mica boni est.
 Hoccine num sentis, claris pomposa triumphis
 HUNGARIS ORA? dolor quàm nocet iste tibi!
 Na decus eximium raptum est hoc funere vobis.
 At dolor hic absit. Nam modò in arce poli est.

Iohannes V Verner, Medi-
 cinæ D.

XIII.

ὦ θάνατ' ὠμότατε; φρονέεις μάλα, δῖμ' ἔτι πλῆξαι
 εὐφύεσι νέοις: ὦ θάνατ' ὠμότατε.
 εὐφύειά ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΚΟΝΙΑΝ ἤρπασαες ἀφ' ἡμῶν,
 ὁ τῆς πόρ' ὁρᾷ ποντ' ὄντ' ἄγανι πηϊάδωρ.
 οἳ μὲν ἔεισκε φίλη πατρίε πολυλήϊθ' ἄια
 πᾶννονίης ἡ ἐρατὴ κρηστρόφῳ τ' ἀγαθῇ.
 ἐνθα δ' εὐτυχέως ἔμαθ' ἐμ τέχνας τε γραφᾶς τε,
 ὅππῃ λευκορέης κλίστ' ἀλκυῶνα πείλῃ,

B

κἀτθαν: δ' ὠκύμορος, τὸν δ' αὖτ' ὁ συμπατριῶτα,
ἢ δ' ἄλλοι ἑταῖροι κλαῖον ὀδυρόμενοι.
ὅθ' θάνατ' ὠμότατε: φρονέτε μάλα, δίκτυα πλέξας
εὐφρέσας νέοις: ὅθ' θάνατ' ὠμότατε.

M. Erasmus Schmidt,
Græcæ I. Professor.

XIIII.

REBUS in humanis incertum est tempore certo
Nasci, nec certum est cras hodiène mori.
Quin alius matris jam suffocatur in alvo,
Atque alius mortem, vix ubi natus, obit.
Sic etiam juvenis, doctrina cuilibet aptus,
E vita medii tempore floris abit.
Rebus ab humanis ablati, ad astra recepti,
Deseruit nimium terrea tecta citò.
Lege quidem mortis positâ sua pendere fata
Debuit: at vita parcere Parca sua.
Sic Deus, humanas qui res procurat, & aufert
Iure, quod ipse dedit, consieri voluit.
Doctus & humanus Konias, gravis arte fideq̃,
Emeruit magnum post data fata decus.
Nam quia virtutis teneris studiosus ab annis
Exitierat, templum nunc is honoris adit.
Quin superum cælum proprio sic flore coronat:
Ceu micat aethereo lucida stella polo.
Hac satis est terris memorare: loquetur honorem
Pannonicum fama cum meliore solum.

Balthasar Mencius, Nimecensis, Saxo,
M. Colleg. Phil. in Acad. VVittemb.

Versus Epitaphii

^a
M. FRIDERICO TAVBMANNO FA-
cti, atque lapidi insculpti.

HAc STEPHANUS, post fata, cubo SIXOVIVS urnâ,
Immò levis tantùm hic corporis umbra cubat.
Pars divina mei patriam remigravit a vitam.
Occlusum CHRISTUS morte reclusit iter.
Prada fui Turco, factus prada altera morti.
Id vidit presens, hoc bibit aure Parens.
Ereptus Turco, Patri reddebar. & olim
Ereptus morti reddar, ut antè, Patri.
Dum vixi, CHRISTO vitam Musisq; probavi.
Hisq; probè probus est, qui sua seq; probat.
Nec refert, quo quisque loco moriatur. ad astrum
Æqua via est. Æquè tu modò disce mori.

O B I I T

Die 6 Octob. hor. 11. meridianâ, anno
Christi 1598. Etatis verò

B 2

RECTOR ACADEMIÆ VVI-
TEBERGENSIS, M. ANTONIVS EVO-
NYMUS, Carinthius, Ethices Professor
publicus.

Nostrorum hominum publico scripto obnunciare obitum,
& pro re quandoq; nata, non solum ut dicatur aliquid,
sed quò de rebus gravissimis commonefactio instituatur,
aliquantisper excurrere tralatitium est. Significandum igitur vo-
bis, post diuturnum ex hydropè lethali decubitum, nudius tertius,
qui fuit dies sextus Octobris, sub horam undecimam pomeridia-
nam, placidè hac vita exemptum esse, pium, honestum, tum eru-
ditum virum, STEPHANVM KONIA SIXAI, VNGA-
RVM, de qua Gente fortissima, regione fecundissima, prius-
quam ad rem deveniamus, quædam vos admonere, ipsa temporis
multiplex ratio, & præsens occasio, jubet. Ex interiore Scythia,
Gentem hanc initio pullulasse, per posteriores verò progenitores
ab Vnnis germinasse, ex historia notum est. Hæc Gothis ejectis,
Pannoniam, Illyricum occupavit, magnam Italiæ partem, Germa-
niam, Galliam, tum Hispaniam domuit & evertit. Quæ & hodie
ad quantas etiam, Mahumeticæ pestis tyrannide, angustias reda-
cta, hosti tamen ferocissimo, formidabilis audacissimè resistit,
Patriam defendit, atque sic à nostris quoque cervicibus, aris & fo-
cis, mero divino auxilio, vim & metum omnem per tot jam annos
feliciter propellit: ita ut hoc corporis robore & tolerantia, hac a-
nimi fortitudine & constantia, Regni atq; dominatus continua
perpetuitate, cæteras Nationes omnes, multis parasangis superet,
& antecellat. Assyrii sanè, qui se primò regnasse gloriantur, exi-
guam Asiæ partem tenuerunt, hos Medi exturbarunt, quorum
quoque regnum ad quartam vix progeniem, propagatum. Medo-
rum successores Persæ, universæ Asiæ, quamvis infestata Europæ
parte,

parte, ducentos tantum circiter annos dominati sunt. Macedo-
 nes fractis Persarum viribus, post Alexandri, Imperii auctoris, mor-
 tem, secessione facta, amplissimum dominatum labefactarunt.
 Athenienses oris tantum maritimis, intra pontum Euxinum, Pam-
 phyliumq; pelagus sitis, annos non plus sexaginta octo impera-
 runt. Lacedaemones Peloponensem, reliquamq; Graciam adepti,
 imperium in Macedoniam usque protulerunt, mox tamen à The-
 banis afflictis, ne triginta quidem annos regnarunt. Romani, do-
 mitis Carthaginensibus, rerum potiti, diutissime universo Orbi,
 quacunque adiri poterat, jura dedere, at horum potestas in nihi-
 lum tandem redacta. Multa insuper regna alia integra & amplissi-
 ma, unico saepe praelio devicta sunt, quo pacto Bulgaria & Servia,
 fuso à Bajacete exercitu, nobilissima duo, unica die, capta regna.
 Vngaria, divina protectione salva adhuc, cum ultra ducentos an-
 nos, continuis Barbarorum incursionibus vexata, direptionibus
 & incendiis afflictis, & nunc decennali bello miserè quassata, Chri-
 sto unice defendente, & Rudolpho Imperatori suppetias sacro
 germano Imperio ferente, stat adhuc, atque ut diutius contra fu-
 rores implacabiles Turcicos & diaboli, organorumq; ipsius ma-
 chinationes periculosissimas secunda degat & consistat, seriò invo-
 candus & exorandus Deus est. Est tellus Vngaria, summa soli u-
 bertate amoenitateq; donata, coeli clementiâ, navigabilium flumi-
 num & irriguorum amnium commoditate praestantissimis adnu-
 meranda, imò & plerisq; praefenda Europæ & Asiæ provinciis:
 auri, argentiq; solidissimi, purissimiq; ferax: unde sal, uniones,
 colores, & pretiosa effodiuntur alia, animalibus omnis generis fo-
 cunda, vitibus nobilitata, & rerum omnium copia circum-
 fluens, à qua soli ubertate, & pastorum Deo Pane Pannoniam ap-
 pellatam, sunt qui existiment. Quod igitur Poenos acutissime
 dixisse constat: Imbecilliorum agrum, quam agricolam esse debe-
 re, id se sic hac in Gente habet, cujus ingenii acies, cum robore
 certat corporis, & utrisq; his populorum cedit nulli, ut quæ libe-

ralis doctrinæ gloriam, linguarumq; varietatem cum armorum laude jungere consueverit, & cum bonis agris id commune habere, ut si aliquando Martis quàm Artis studiosior, majori tamen ubertate quietis gratiam referre soleat. Cumq; cetera omnia fortuita, virtutem solam nobilitatis titulo colit & æstimat. Quanquam etiam singulari Dei indulgentia & Præsidum cura, inter medios armorum strepitus, domi Scholas doctrinæ, pietatis, linguarum & artium ingenuarum palæstras obtineat satis commodas: visum tamen plerisq; inde usq; à perpurgata per Reverendum Patrem Doctorem Lutherum cœlesti doctrina, longo & tædioso posthabito itinere, catervatim huc sese transferre, inceptum pietatis cursum decurrere, exorsam vitæ utilium artium telam pertexere, nulli molestos esse, sed summa quiete legibus obtemperare. Quo nomine Doctori Luthero, & Philippo Melanchthoni, tum ex ordine professorio cæteris commendatissimi singularem semper erga se benevolentiam experti. Hoc proposito ante annum & menses ferè septem in hanc commigravit defunctus Academiam, cum antè in Schola patria, deinceps Miscolcina, insuper Agriensi, & Patachiensi Gymnasiis, initia, tum progressus, in artium & linguarum studiis jecisset, & fecisset egregios, suæq; jam edidisset in Aszaloviensium pædagogio ludimagister laudabile specimen industriæ. Patria S T E P H A N O nostro Z I K Z O, oppidum in superiori Vngaria situm, quod Turcæ olim per bene longum tempus tributarium fœdæ illius servitutis pertæsum, fregit compedes, & pro virili munito loco, defensionem sese accinxit; contra quod anno octuagesimo octavo ira furens Tiha Bassa, decem & sex millium exercitu perrexit, cujus adventum incolæ, non tam animosè expectarunt, quàm inprimis Dei & accolarum subsidio, ita forriter vim propulsarunt, ut ad unum ferè omnes nocte unica hostes, partim cæsi, capti partim devicti sint: qui conflictus initium hodiernæ dedit in Vngaria militiæ. Patre natus est G R E G O R I O K O N I A, cive fideli & viro bono: adhuc, quantum constat, veneranda conspicuo canicie superflite. Matri
ho-

honestæ foeminæ, ante biennium ob Tartarorum accessum ad tutiora quærenda loca coactæ, in fuga præ formidine & terrore extinctæ, filius hic iusta solvit: Quem septuagesimo septimo anno parens uterq; puerum, circa id tempus, cum portentosus ille Cometa visus, à Turcis abduci tristissimè spectavit, qui infandi plagarii, partim hos antevententium, partim insequentium Christianorum militum fama, maximè verò meteori tam insolentis spectro perterriti, abjectis armis & spoliis deditionem fecerunt, ubi virtute Christi, ipsi prædatores mox ingens præda effecti sunt, abreptæque pubes Christiana innumera Mahometi destinata, Christo rursum vindicata, & lamentantibus parentibus reddita. Quæ quotidiana illis locis proh fabula est, ut rectè Vngariam quasi Angariam, multiplicibus ærumnis & angoribus exanimatam appellare liceat. Hæc auditu horrenda, visu verò longè tristiora, cò commemoravimus, ut dissolutæ vitæ homines à tam sinistro & alieno proposito avocatos, ad æstimandam auream hanc nostram securitatem, invitaremus: postea ut maiorem quoque erga Gentem hanc afflictissimam, aliorum excitaremus sympathiam. Hanc suam scholastici nostri humanitatem & condolentiam, si funus, quod Senior Vngarorum, Dn. BALTHASAR GOMBOS Miskolcinius, conterraneus suus, populares, & ob Gentis consanguinitatem Doctor IESSENIUS, Collega noster, defuncto adornant honestum, hora quarta ex ædibus Sartoris, Iacobi VVagneri, contra arcem sitis, ad cœmeterium oppidi intestinum, adeoq; Vngarorum tumulum comitabuntur, satis testaturi, P.P. Vitebergæ
Dominica post Trinit. XVII. Anno Christi 1598.

EPITAPHIVM

STEPHANI KONIÆ SIXOVII,
VIRI LECTISSIMI, HVMANISSIMI
& doctissimi, piè in Christo VViteber-
gæ defuncti.

*SIXOVI, ereptum patriæ quem flore sub ipso
Vili Leucoridum cespite velat humus;
Accipe non Phario turgentia pondera saxo,
Quæ vanus cineri dat peritura labor:
Sed teneram buxum, sed opacam palmitis umbram,
Quæq; virent lacrumis prata rigata meis.
Hæc tibi do sincera mei monimenta doloris:
Hic cum curriculo temporis exstet honos.
Si mihi fatalem Lachesis perneverit horam,
Non aliter cineres opto jacere meos.*

AUTORE

Matthæo Zubero, Poëta
coronato.

NUMERUS

N U M E R U S

PIETATE, DOCTRINA ET ALIIS VIRTVTIBVS PRAESTANTISSIMORVM

virorum, ex eorum albo, qui ex inclyta gente Vngaricâ, summa cum laude & fruge, ab anno Salvatoris M. D. XXII. illustrem V Vitebergensium Academiam, Anno M. D. II. à Friderico III. Duce & Electore Saxoniae fundatam, sacrae Theologiae & sinceræ philosophiae discendae causa incoluerunt, ad currentem usque sanctæ vitam ibidem defunctorum, prout de nominibus eorundem constat;

Operâ

MATTHAEI ZUBERI

Poëtae coronati.

Elegidio vinctus; & Lectori bene-
volo communicatus.

*Vid mea Musa velit, titulus prædixit
apertâ*

*Veri fronte. meus calamus meliore lo-
quetur*

*Sensus. Pannonicos hæc tangunt; inclyta quorum
Virtus signiferum pridem transcendit Olympum;
Multis & verè magnis præclara triumphis.
Quantumvis verò niteant mundana parumper:
Illa tamen pereunt subito, ceu fumus & aura.*

C

Sicut

Sicut in exemplis istis cognoscere fas est.
 Hic viri positi, gentis magnum decus Hunna,
 Ob sacra Pieridum tempe & penetralia Phœbi
 Perlustranda, choris sese adjungere novenis,
 Atque hunc Leucoreas peregrè venère sub oras.
 Fortiter in Dryopum castris pugnare solebant,
 Contra pigritiam Venerisq; latentia furtiva.
 Quid fit? in humanis quoniam durable rebus
 Est nihil, AD PLURES coguntur abire: quòd equo
 Mors pede tam magnas arces pulsare suèvit,
 Quàm pulsare casas humiles. tolerare decebit
 Ergò mala hæc, verè quæ non mala, sed bona verè.
 Quòd vixere piè: Pietas erit optima merces.

Obiit die
 28. Maii,
 anno Chri
 sti 1571.

Mortuus
 est 13. A-
 prilis, an-
 no Domi-
 ni 1581.

Nigravit
 ex hac vi-
 ta die 7.
 Octob. an-
 no salutis
 1590.

Vita defun-
 ctus die 28.
 Nov. anno
 epochæ
 Chr. 1593.

Nomina jam ponam, sed non absq; ordine ponā.
 Mortuus est primus, primà qui sede locatur.
 Ordine sic ibant VVitebergà ad sidera cœli,
 Vngensi MICHAEL & generatus CACHMACUS
 urbe:

IOANNES & post hunc HERCEGSZÖLÖSIUS
 exit

Ex vitâ: hunc sequitur MICHAEL & VARA-
 DINUS, amator

Virtutis. Necdum tribus his mors cruda quiescit
 Abscētis. Et CHRISTOPHORUM & rapuere so-
 rores.

CEGLEDIUM trina, quæ vita stamina rumpunt.

*Non adeo pridem STEPHANUS quoque Pan-
no KONIAS*

Vitam cum
morte cō-
mutavit
die 6. O-
ctob. Anno
à nato Chri-
sto 1598.

SIXOVIVS clausit VVitebergæ lumina in urbe.

Hi nunc in CHRISTO placidè sancteq³ quiescāt.

Qui reliqui nobiscum hærent, his vita supersit

Longior, ut patriæ possint servire, sibiq³.

Gens, quæ naturâ longè est fortissima, & armis

• Aptæ coërcendis, Hunnorum summa meretur

Puncta Quod hæc tenui satis est memorasse papyro.

Quæ metri virtus admittere noluit, illa,

LECTOR amice, favens Musis, te margo docebit.

REVERENDIS ET CLA- RISSIMIS VIRIS:

Ds. IOHANNI SIDERIO SENTORI, DIOCE-
cesis Abakhyvariensis vigilantissimo:

Nec non

D. GEORGIO SZIKZAI, PASTORI
Aszalovienfi fidelissimo:

Carmina isthæc funebria,

Amici & populares defuncti

Offerunt, dicant & consecrant.

Psal. 90. v. 10.

Transitus celer est, & a volamus.

Propertius.

Mors homini comes est, hominem comitatur ut umbra,
Quódque homo carpit iter, mors quoq; carpit iter.
Ille licet ferro cautus se condat & ære,
Mors tamen inclusum protrahit inde caput.

ἄσκησις.

Mors certa est, incerta dies, hora agnita nulli,
Extremam quare quamlibet esse puta.

Bernhardus.

Nihil amplius ex hoc mundo effert dives Cræ-
sus, quàm pauper Irus. Ideo facilè omnia con-
temnet, qui se morituum esse cogitat.

A 2490

ULB Halle

3

003 485 986

sb

kom

